

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 707

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 iulie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
2.112. — Ordin pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor emise în aplicarea prevederilor art. 3 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996.....	2–3
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
7. — Hotărâre pentru modificarea Programului anual de pregătire profesională continuă, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 2/2022	4–5
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
676. — Decizie privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj INTERASIG BROKER — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali.....	5–6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 230 din 16 iunie 2025 (Complețul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–16

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor emise în aplicarea prevederilor art. 3 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

În temeiul prevederilor art. 26 alin. (1) și ale art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării de către Plenul Consiliului Concurenței, se pun în aplicare Instrucțiunile emise în aplicarea prevederilor art. 3 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și

pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chirițoiu

București, 22 iulie 2025.
Nr. 2.112.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

emise în aplicarea prevederilor art. 3 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996

În temeiul art. 26 și al art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

CAPITOLUL I Introducere

Art. 1. — (1) Prezentele instrucțiuni au ca scop acordarea de îndrumări cu privire la modalitatea de calcul al valorii investiției, precum și cu privire la aspecte referitoare la depunerea notificării și la noțiunea de control prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2022 privind măsurile de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2019/452 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 de stabilire a unui cadru pentru examinarea investițiilor străine directe în Uniune, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 164/2023, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare, *OUG nr. 46/2022*.

(2) Regulile prevăzute în prezentele instrucțiuni se corelează cu celelalte condiții stabilite de OUG nr. 46/2022 pentru ca investiția străină directă, investiția nouă sau investiția din Uniunea Europeană să fie supusă examinării și avizării de către Comisia pentru examinarea investițiilor străine directe, denumită în continuare *CEISD*.

CAPITOLUL II

Modalitatea de calcul al valorii investiției

Art. 2. — Pragul stabilit la art. 3 alin. (1) lit. b) din OUG nr. 46/2022 reprezentând valoarea investiției străine directe, investiției noi și investiției din Uniunea Europeană supuse examinării și avizării CEISD se determină potrivit regulilor prevăzute în prezentul capitol.

Art. 3. — (1) Valoarea investiției este reprezentată de valoarea fondurilor puse la dispoziție de către investitor.

(2) Fondurile reprezintă suma totală a tuturor contraprestațiilor care au fost sau vor fi furnizate direct sau indirect în contextul investiției de către sau în numele investitorului care este parte la operațiune, inclusiv plăți prin instrumente de plată fără numerar, active corporale sau necorporale, acțiuni sau transferuri de

proprietate, remiterea de datorie, compensații, servicii sau orice alte contraprestații în natură.

Art. 4. — (1) Valoarea investiției se determină după cum urmează:

a) în cazul în care investițiile sunt realizate prin dobândirea de titluri de participare — reprezentând acțiuni sau părți sociale, valoarea investiției se determină prin luarea în considerare a prețului plătit pentru titlurile de participare și/sau a capitalului pus la dispoziție de către investitor, după caz;

b) în cazul dobândirii de titluri de participare prin majorare sau orice altă formă de aport la capitalul social, care nu presupune transferul de titluri de participare, valoarea investiției constă în valoarea totală a aportului efectuat, incluzând atât valoarea nominală a titlurilor subscrise, cât și prima de emisiune, dacă aceasta este aplicabilă. Pentru claritate, ipoteza dobândirii de titluri de participare prin majorare sau orice altă formă de aport la capitalul social are în vedere situația intervenirii unei modificări cu privire la structura deținerilor de părți sociale sau acțiuni fie prin apariția unui nou asociat sau acționar, fie prin modificarea controlului sau administrării. În acest sens, infuzia de capital sau orice altă formă de aport la capitalul social efectuată de către un asociat sau acționar existent fără modificarea controlului sau administrării nu constituie investiție străină directă, respectiv investiție din Uniunea Europeană potrivit prevederilor OUG nr. 46/2022;

c) în toate celelalte cazuri de investiții care nu presupun plata unui preț, valoarea investiției se determină ca valoarea de piață a titlurilor de participare/activelor dobândite stabilită pe baza propriilor evaluări întocmite de dobânditor pentru scopul operațiunilor în cauză. Evaluarea întocmită de către dobânditor se stabilește pe baza valorii de piață, valorii contabile sau valorii utilizate pentru scopuri fiscale, în această ordine, în funcție de disponibilitatea determinării fiecărei valori, sau pot fi folosite rapoarte de evaluare care să determine valoarea investiției.

(2) Dacă dobândirea titlurilor de participare, respectiv a activelor se realizează într-o manieră mixtă, prin combinarea unora dintre modalitățile prevăzute la alin. (1), valoarea investiției este reprezentată de capitalul total investit, determinat potrivit regulilor aplicabile fiecăreia dintre operațiuni.

(3) În cazul în care contraprestația constă în alte active, servicii, interese sau alte contraprestații în natură, valoarea acestora este valoarea lor justă de piață la data la care părțile depun cererea de autorizare.

(4) În cazul în care tranzacția constă într-un împrumut sau un acord de finanțare, contraprestația include valoarea totală a împrumutului, inclusiv dobânzile aferente, sau a unui acord de finanțare similar, pus la dispoziție investitorului sau furnizat de investitor sau investitorului care este parte la operațiune. Nu intră sub incidența acestei prevederi împrumuturile/finanțările acordate de instituțiile financiare autorizate, precum bănci sau instituții financiare nebancale, în cursul obișnuit al desfășurării activității de creditare cu titlu profesional în România în baza cărora nu dobândesc un drept de administrare sau control asupra entităților împrumutate.

(5) În cazul în care operațiunea constă în sau include conversia unei participații în capitaluri proprii dobândite anterior de investitor care este parte la tranzacție, contraprestația include ceea ce a fost plătit de către investitor sau în numele acestuia

pentru a achiziționa inițial capitalul propriu, în plus față de orice altă contraprestație plătită sau care urmează să fie plătită în legătură cu conversia.

(6) În cazul în care contraprestația include titluri tranzacționate la o bursă de valori mobiliare, valoarea este prețul de închidere a valorilor mobiliare la bursa la care valorile mobiliare sunt tranzacționate în ziua de tranzacționare imediat anterioară datei depunerii cererii de autorizare sau, dacă valorile mobiliare nu au fost tranzacționate în acea zi, ultimul preț de închidere publicat.

(7) În cazul în care o investiție se va efectua în mai multe etape, valoarea investiției se determină prin cumularea valorilor aferente fiecărei etape.

(8) În cazul în care investiția presupune și prestații patrimoniale afectate de termene sau condiții, care, prin obiect, natură sau finalitate, sunt considerate a fi stabilite în scopul realizării investiției, valoarea totală a investiției include și valoarea acestora.

(9) Când o investiție face parte dintr-o tranzacție multijurisdicțională, iar prețul alocat pentru întreprinderea/activele din România nu este individualizat separat, la determinarea valorii investiției pentru determinarea pragului valorii investiției prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. b) din OUG nr. 46/2022 se iau în considerare propriile evaluări furnizate de părți cu privire la întreprinderea/activele înregistrate/situate în România. În cazul în care nu este alocat prețul pentru întreprinderea/activele din România sau nu sunt furnizate de părți evaluări cu privire la întreprinderea/activele înregistrate/situate în România, valoarea investiției va fi considerată valoarea totală a tranzacției multijurisdicționale.

CAPITOLUL III

Depunerea notificării. Noțiunea de control

Art. 5. — În vederea demonstrării intenției de a realiza o investiție, părțile trebuie să prezinte un document, antecontract, contract sau orice alt acord care să demonstreze fără dubii intenția de realizare a investiției străine.

Art. 6. — Cererea de autorizare va fi depusă după finalizarea negocierilor, după momentul stabilirii celor mai importante aspecte ale operațiunii, dar înainte de punerea în aplicare a investiției. Cu titlu de exemplu, fără ca lista să fie exhaustivă, prețul, modalitatea de finanțare, părțile, obiectul reprezintă aspecte importante ale operațiunii.

Art. 7. — (1) Noțiunea de „control” se referă la noțiunea de control în sensul prevederilor art. 9 alin. (5) și (6) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cuprinzând și operațiunile care conduc la crearea de societăți în comun, astfel cum sunt prevăzute în Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru conceptul de control se va avea în vedere partea B, capitolul II, secțiunile 1, 2 și 3 din Instrucțiunile privind conceptele de concentrare economică, întreprindere implicată, funcționare deplină și cifră de afaceri, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 386/2010, cu modificările ulterioare.

Art. 8. — Prezentele instrucțiuni sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Programului anual de pregătire profesională continuă, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 2/2022

În baza prevederilor art. 11 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 4 din Normele privind pregătirea profesională continuă a consultanților fiscali și a consultanților fiscali asistenți, aprobate prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 2/2020,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 23 iulie 2025, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Programul anual de pregătire profesională continuă, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 2/2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 14 februarie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. În situația în care membrii Camerei Consultanților Fiscali își schimbă starea de membru activ sau inactiv în cursul anului, sunt obligați să efectueze orele de pregătire profesională după cum urmează:

— dacă trecerea de stare se înregistrează până la data de 30 iunie a anului curent inclusiv, atunci obligația de ore va fi instituită în conformitate cu noua stare;

— dacă trecerea de stare se înregistrează după data de 1 iulie a anului curent inclusiv, atunci obligația de ore rămâne cea instituită la începutul anului.”

2. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. Programul nu este obligatoriu în anul în care membrii Camerei Consultanților Fiscali au fost înregistrați în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală.”

3. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. În situația în care consultanții fiscali și consultanții fiscali asistenți au efectuat ore de pregătire profesională în anul în care au fost înregistrați în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală, aceste ore se reportează ca ore efectuate în limita a 1/2 din numărul de ore de pregătire profesională obligatorii pentru anul următor.”

4. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 10¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„10¹. Obligațiile privind orele de pregătire profesională restante și curente se sting în ordine cronologică, începând cu cele mai vechi, cu ore efectuate și/sau echivalate indiferent de modalitatea de realizare a acestora.”

5. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 10² se abrogă.

6. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. Consultanții fiscali care au și calitatea de lectori în cadrul Programului anual de pregătire profesională continuă beneficiază de trei ore de pregătire profesională pentru o oră de curs susținută, în limita orelor de pregătire profesională obligatorii prevăzute pentru anul curent.”

7. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„14. Activitățile desfășurate de către consultanții fiscali în calitate de membri ai Consiliului superior, ai Comisiei de auditori statutari, ai Comisiei de apel, ai Comitetului fiscal și ai

Comitetului pentru probleme profesionale, indiferent de perioada când au deținut aceste funcții, se echivalează direct, în fiecare an, de către Camera Consultanților Fiscali, cu orele de pregătire profesională obligatorii prevăzute pentru anul curent, până la data de 15 martie a anului curent.”

8. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„15. Activitatea desfășurată de către președintele Camerei Consultanților Fiscali, indiferent de perioada când a deținut această funcție, se echivalează direct, în fiecare an, de către Camera Consultanților Fiscali, cu orele de pregătire profesională obligatorii prevăzute pentru anul curent, până la data de 15 martie a anului curent.”

9. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„16. Activitățile științifice desfășurate de consultanții fiscali care dețin titlul de doctor în domeniul economic/finanțe/contabilitate, activitățile didactice universitare desfășurate de consultanții fiscali în domeniul economic/finanțe/contabilitate, activitățile desfășurate de membrii comisiilor de buget, finanțe și bănci ale Parlamentului României, precum și activitățile personalului de specialitate al acestor comisii care verifică și analizează actele normative din domeniul fiscal supuse spre aprobare Parlamentului se echivalează de către Camera Consultanților Fiscali, pe bază de solicitare și documente justificative, cu orele de pregătire profesională restante și curente, începând cu anul dobândirii titlului de doctor sau a calităților profesionale. Ulterior, echivalarea directă se face anual, de Camera Consultanților Fiscali, cu orele de pregătire profesională obligatorii prevăzute pentru anul curent.”

10. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„17. Consultanții fiscali și consultanții fiscali asistenți care au participat în anul precedent la cursuri organizate de Ministerul Finanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală sau alte instituții publice, de organizațiile profesionale sau societățile de profil din țară, precum și cei care au promovat un program de studii postuniversitare de formare și dezvoltare profesională continuă pot solicita echivalarea numărului de ore de pregătire profesională efectuate în cadrul acestor cursuri în limita orelor obligatorii de pregătire profesională prevăzute pentru anul precedent. Orele echivalate în acest mod vor putea stinge doar ore restante de pregătire profesională. Echivalarea numărului de ore de pregătire profesională se realizează în condițiile prevăzute în acordurile încheiate de Camera Consultanților Fiscali cu aceste entități.”

11. La capitolul I — Dispoziții generale, punctul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„18. Camera Consultanților Fiscali ține evidența orelor de pregătire profesională în format electronic pe fiecare membru și eliberează la solicitarea acestora adeverințe cu orele de pregătire profesională cu tematica aferentă anului precedent transmiterii solicitării. Confirmarea și echivalarea orelor de pregătire profesională se pot realiza și prin schimb automat de informații, în baza protocoalelor privind formarea profesională continuă încheiate de Camera Consultanților Fiscali cu alte entități. Adeverințele cu orele de pregătire profesională eliberate de Camera Consultanților Fiscali, în vederea echivalării de către alte organisme profesionale sau alte entități, conțin doar cursurile cu tematica aferentă anului precedent transmiterii solicitării, în sistem online, cursurile de pregătire profesională la sală sau cursurile vizionate din biblioteca virtuală.”

12. La capitolul II — Organizarea și desfășurarea Programului anual de pregătire profesională continuă sub formă de cursuri în sistem online, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. Orele de pregătire profesională aferente unui curs în sistem online vor fi înregistrate, în termen de maximum 5 zile, în evidența analitică pe fiecare membru al Camerei Consultanților Fiscali, după desfășurarea efectivă a cursului transmis live, pe baza raportului de participare generat de platformă.”

13. La capitolul II — Organizarea și desfășurarea Programului anual de pregătire profesională continuă sub formă de cursuri în sistem online, punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7. Pentru efectuarea orelor de pregătire profesională restante, membrii Camerei Consultanților Fiscali pot viziona, până la data de 31 decembrie a anului curent, cursurile aferente anului precedent care sunt arhivate în biblioteca virtuală.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

București, 24 iulie 2025.

Nr. 7.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj INTERASIG BROKER — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130 (denumită în continuare A.S.F.), cu respectarea prevederilor art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare O.U.G. nr. 93/2012),

în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. a) și ale art. 6 alin. (1) și (3) din O.U.G. nr. 93/2012,

în baza prevederilor art. 4 alin. (2) și (38) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 5 alin. (5), art. 30 alin. (1)-(3), art. 49 alin. (1) și alin. (2) lit. d) și ale art. 52 alin. (8) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări (denumită în continuare Norma A.S.F. nr. 22/2021),

ca urmare a hotărârii Consiliului A.S.F., adoptată în ședința din data de 9.07.2025, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. SA-DG 1035.9 din 5.06.2025 privind aprobarea, la cerere, a retragerii autorizației de funcționare a companiei de brokeraj INTERASIG BROKER — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. (denumită în continuare *Compania de brokeraj*), cu sediul social în municipiul Pitești, str. Sfânta Vineri nr. 47, județul Argeș, cod unic de înregistrare 14781041, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J03/508/2002, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare cu nr. RBK-RBK-122/4.10.2003, reprezentată de domnul Feneșan Adrian în calitate de conducător executiv, precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali,

a constatat următoarele:

Prin Cererea Companiei de brokeraj înregistrată la A.S.F. cu nr. RG/4911 din 20.02.2025, însoțită de completările ulterioare, s-a solicitat încetarea activității de distribuție de asigurări, începând cu data de 20.02.2025, și radierea înregistrării din Registrul intermediarilor principali.

În vederea soluționării cererii sus-menționate, A.S.F. a purtat corespondență cu Compania de brokeraj, ultima adresă fiind transmisă cu nr. RG/11.995 din 28.04.2025.

În susținerea cererii transmise, Compania de brokeraj a transmis Hotărârea adunării generale a asociaților din data de 20.02.2025, prin care domnii Feneșan Adrian și Răducu Tiberiu, în calitate de asociați, au decis: „Încetarea activității societății în sectorul de activitate reglementat conform cod CAEN 6622 începând cu data prezentei hotărâri și comunicarea solicitării de încetare activitate către ASF în vederea aprobării.”

Față de cele mai sus menționate, în vederea aprobării cererii de retragere a autorizației de funcționare, A.S.F. a solicitat Companiei de brokeraj transmiterea documentelor care atestă îndeplinirea prevederilor art. 30 alin. (1) lit. b) pct. (i)-(iv) din Norma A.S.F. nr. 22/2021, respectiv:

- situația notificării clienților cu privire la încetarea activității;
- situația decontărilor cu asigurătorii, inclusiv dovada că asigurătorii au luat cunoștință de intenția Companiei de brokeraj;
- situația radierii persoanelor din conducerea executivă și a angajaților implicați în activitatea de distribuție, a asistenților auxiliari, din registrele proprii și din registrul administrat de A.S.F., conform prevederilor art. 4 alin. (12) din norma anterior menționată;

- situația la zi a veniturilor din activitatea de distribuție și achitarea taxei de funcționare, calculată conform reglementărilor în vigoare privind veniturile A.S.F.

În urma verificării documentelor transmise de Compania de brokeraj, s-au constatat următoarele:

- în ceea ce privește situația notificării clienților cu privire la încetarea activității, atașat adreselor înregistrate la A.S.F. cu nr. RG/8.370 din 27.03.2025, nr. RG/8.658 din 31.03.2025, nr. RG/8.821 din 31.03.2025 și nr. RG/11.995 din 28.04.2025, au fost depuse documente potrivit cărora Compania de brokeraj a notificat clienții cu privire la încetarea activității;

- a fost transmisă dovada notificării societăților de asigurare cu care Compania de brokeraj a avut încheiate contracte de intermediere/broker/mandat. Conform răspunsurilor primite de la societățile de asigurare, Compania de brokeraj nu are debite către societăți;

- potrivit evidențelor din Registrul intermediarilor secundari, Compania de brokeraj nu are înregistrați colaboratori (asistenți în brokeraj persoane juridice și/sau persoane fizice) și nici angajați proprii;

- conform evidențelor A.S.F., precum și din balanțele de verificare analitice transmise la A.S.F. de către Compania de brokeraj rezultă că aceasta a constituit și a virat corect taxa de funcționare, pentru perioada 1.01.2020-31.12.2024;

- Compania de brokeraj nu figurează cu debite către A.S.F. în contul taxei de funcționare.

În urma verificării documentelor transmise de către Compania de brokeraj, precum și din evidențele A.S.F. s-a constatat îndeplinirea de către aceasta a cerințelor legale prevăzute de art. 30 alin. (1) lit. a) și lit. b) pct. (i)-(iv) din Norma A.S.F. nr. 22/2021, în vederea aprobării cererii de încetare a activității Companiei de brokeraj.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă retragerea, la cerere, a autorizației de funcționare a companiei de brokeraj INTERASIG BROKER — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Pitești, str. Sfânta Vineri nr. 47, județul Argeș, cod unic de înregistrare 14781041, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J03/508/2002, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare cu nr. RBK-RBK-122/4.10.2003, reprezentată de domnul Feneșan Adrian în calitate de conducător executiv, precum și radierea acesteia din secțiunea I și trecerea în secțiunea II din Registrul intermediarilor principali.

Art. 2. — (1) De la data încetării activității, companiei de brokeraj INTERASIG BROKER — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. i se interzice desfășurarea activității de distribuție de

asigurări, așa cum este definită în Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei de retragere a autorizației de funcționare, compania de brokeraj INTERASIG BROKER — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. are obligația de a elimina din denumire sintagma prevăzută la art. 11 alin. (1) lit. a) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 22/2021 privind distribuția de asigurări și, din obiectul de activitate, activitatea de distribuție, potrivit art. 30 alin. (3) din aceeași normă.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Alexandru Petrescu

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 230

din 16 iunie 2025

Dosar nr. 2.878/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Mihai-Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina-Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena-Mădălina Ivănescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Maramureș — Secția I civilă în dosarele nr. 2.768/100/2023, nr. 1.295/100/2024 și nr. 1.581/100/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind depus un punct de vedere asupra chestiunii de drept de către o parte dintre reclamanți.

6. De asemenea, referă asupra faptului că au fost transmise de către instanțele naționale hotărâri judecătorești și opinii teoretice exprimate de judecători în materia ce face obiectul sesizării, iar Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la această problemă de drept.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

1. Titularul și obiectul sesizării

8. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.768/100/2023, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă prevederile anexei la Regulamentul privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupatională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, prin raportare la prevederile art. 4 din regulament, trebuie interpretate în sensul că angajații sunt îndreptățiți să beneficieze de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare într-un procent de 15% din salariul de bază, în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului?

9. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 6 decembrie 2024 cu nr. 2.878/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 16 iunie 2025.

10. Prin Încheierea din 4 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.295/100/2024, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă prevederile articolului unic pct. 1 lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de

muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, trebuie interpretate în sensul că angajații sunt îndreptățiți să beneficieze de sporul pentru condiții deosebit de periculoase într-un procent stabilit între 50% și 75% din salariul de bază, în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului?

11. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 6 decembrie 2024 cu nr. 2.880/1/2024, dosarul fiind conexat la Dosarul nr. 2.878/1/2024, în baza art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

12. Prin Încheierea din 15 noiembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 1.581/100/2024, Tribunalul Maramureș — Secția I civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă pârâta Direcția de asistență socială avea obligația expertizării locurilor de muncă ocupate de reclamanți, posturi administrative: șef birou, consilier vocațional, inspector de specialitate în administrația publică, analist piața muncii, muncitor III și muncitor IV — bucătar, șef serviciu instituție publică.

Dacă pârâta Direcția de asistență socială are obligația emiterii regulamentului în temeiul căruia să fie stabilit, pentru funcțiile ocupate de reclamanți, sporul pentru condiții periculoase raportat la dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. VIII — Reglementări specifice personalului încadrat pe bază de contract individual de muncă — personal contractual în administrația publică și ale Hotărârii Guvernului nr. 569/2017.

În condițiile în care pârâta nu a emis regulamentul privind stabilirea și acordarea sporului pentru condiții periculoase, în ipoteza în care avea această obligație încă de la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, dacă aceasta poate fi obligată retroactiv la despăgubiri echivalente sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare în condițiile răspunderii patrimoniale reglementate de art. 253 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată.

13. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 20 februarie 2025, cu nr. 415/1/2025, dosarul fiind conexat la Dosarul nr. 2.878/1/2024, în baza art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

14. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017)*

„Sporul pentru condiții de muncă

Art. 23. — Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I-VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulamentul-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomație, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Justiției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.”

„Anexa nr. II

Familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate și asistență socială»

Capitolul II

Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale

Art. 14. — (1) În unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

a) pentru condiții deosebit de periculoase, personalul care își desfășoară activitatea în centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică/alte centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice, în module de reabilitare comportamentală, precum și personalul din unitățile de asistență socială în care sunt îngrijiți bolnavii cu TBC, SIDA sau cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologic, un spor de până la 75% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective; (...).

(2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.

(3) Sporurile prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) nu pot fi acordate cumulativ celeiași persoane”.

„Anexa nr. VIII

Familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație»

Capitolul II

I. Reglementări specifice personalului încadrat pe bază de contract individual de muncă — personal contractual din administrația publică

Art. 1. — (1) Personalul contractual salarizat potrivit prezentei anexe la cap. II lit. A-lit. E poate beneficia de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat.”

„(1) Personalul contractual salarizat potrivit prezentei anexe la cap. II lit. A-lit. E poate beneficia de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, dar nu mai mult de 1.500 lei brut lunar, corespunzător timpului lucrat.”

„(2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare emise de către autoritățile abilitate în acest sens.”

15. *Regulamentul privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017 (Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017)*

„Art. 2. — (1) Locurile de muncă pentru care se acordă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă sunt acelea care presupun condiții de muncă periculoase sau vătămătoare constatate ca urmare a determinărilor sau, după caz, expertizărilor de specialitate de către organele abilitate în acest sens. (...)

Art. 5. — Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă, pe baza rezultatelor buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă, întregului personal al instituției respective sau numai pentru anumite categorii de personal. (...)

Art. 8. — Locurile de muncă, categoriile de personal și stabilirea concretă, de la caz la caz, a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare se aprobă de ordonatorul principal de credite, la propunerea structurii cu atribuții în domeniul resurselor umane, cu consultarea sindicatelor sau a reprezentanților salariaților, după caz”.

„Anexă la regulament

Mărimea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă

a) Spor de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament (...)”

16. *Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 30 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare (Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018)*

„Art. 4. — (1) Sporurile prevăzute în anexele nr. 1-6 și 8 nu pot fi acordate cumulativ aceleiași persoane.

(2) Sporurile prevăzute în anexa nr. 9 la pct. IV și V, pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/serviciile sociale cu sau fără cazare, nu pot fi acordate cumulativ aceleiași persoane.

Art. 5. — (1) Sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, pe baza următoarelor criterii: (...)”

Art. 12. — (1) Nominalizarea personalului care beneficiază de spor pe locuri de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare se stabilesc de ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la o federație reprezentativă pe grup de unități/sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din prezentul regulament-cadru.”

„Anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru

Mărimea sporului pentru personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare acordat în baza prevederilor art. 14 de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

„Articol unic. — Personalul care își desfășoară activitatea în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică, cu sau fără cazare, beneficiază de sporul prevăzut la art. 14 din cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

I. Locurile de muncă, categoriile de personal și mărimea concretă a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, conform prevederilor art. 14 alin. (1) lit. a) de la cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare

A. Spor de la 50% până la 75% din salariul de bază acordat personalului din:

1. unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare/fără cazare, care acordă servicii persoanelor (adult și copii) cu handicap psihic sau mintal; (...)”.

17. *Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 53/2003 sau Codul muncii)*

„Art. 253. — (1) Angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să îl despăgubească pe salariat în situația în care acesta a suferit un

prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în legătură cu serviciul.

(2) În cazul în care angajatorul refuză să îl despăgubească pe salariat, acesta se poate adresa cu plângere instanțelor judecătorești competente. (...)”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept

Dosarul nr. 2.768/100/2023 (Sesizarea nr. 2.878/1/2024)

18. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Maramureș — Secția I civilă cu nr. 2.768/100/2023, reclamantul Sindicatul din Administrație Maramureș, în numele unor membri de sindicat, a solicitat instanței de judecată ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei Direcția de Asistență Socială Baia Mare (DAS Baia Mare): (i) să efectueze demersurile necesare pentru acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă personalului din cadrul DAS Baia Mare, respectiv de a se adresa compartimentelor de specialitate din cadrul Direcției de Sănătate Publică Maramureș (DSP Maramureș) pentru emiterea buletinelor de determinare sau expertizare a locurilor de muncă pentru personalul contractual menționat în acțiune; (ii) să plătească drepturile salariale, respectiv sporul pentru condiții periculoase membrilor Sindicatului din Administrație Maramureș, în conformitate cu prevederile Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 începând cu 9.08.2017, data intrării în vigoare a regulamentului, cât și în continuare, atât timp cât aceste condiții se mențin.

19. În motivarea cererii, s-a arătat că dreptul la beneficiul sporului pentru condiții vătămătoare și periculoase s-a născut odată cu adoptarea Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017.

20. În drept, au fost invocate și prevederile art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale anexei nr. VIII la legea-cadru menționată, precum și ale Regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018.

21. Pârâta DAS Baia Mare a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată. A arătat, în esență, faptul că reclamantii nu pot beneficia de sporul pentru condiții periculoase, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 569/2017, deoarece beneficiază de sporul pentru condiții deosebite (stres sau risc) de până la 15% aplicat la salariul de bază în temeiul prevederilor articolului unic pct. V lit. D din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, iar cele două tipuri de sporuri nu pot fi acordate cumulativ, conform art. 4 alin. (2) din același regulament, reclamantii nu pot beneficia cumulativ de cele două tipuri de sporuri prevăzute pentru două familii ocupaționale de funcții bugetare diferite, respectiv „Administrație” și „Sănătate și Asistență Socială”, fiecare având propriul Regulament de stabilire a locurilor de muncă, a categoriilor de personal și a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, raportat la specificul activității (Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 153/2018).

Dosarul nr. 1.295/100/2024 (Sesizarea nr. 2.880/1/2024)

22. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Maramureș — Secția I civilă cu nr. 1.295/100/2024, ulterior precizată, reclamantii AAA ș.a.m.d. au solicitat instanței de judecată ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtei DAS Baia Mare la: (i) emiterea actului privind stabilirea sporului pentru condiții deosebit de periculoase în condițiile articolului unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, între valoarea de 50% și valoarea de 75% în favoarea fiecărui reclamant; (ii) plata sporului pentru condiții deosebit de periculoase în cuantumul stabilit conform petiției anterior, în favoarea fiecărui reclamant, începând cu 16.05.2021 și până la pronunțarea unei hotărâri definitive; (iii) plata dobânzii legale penalizatoare aplicate asupra sumelor datorate cu titlu de spor pentru condiții deosebit de periculoase începând cu data scadenței și până la plata efectivă; (iv) plata cheltuielilor de judecată.

23. În motivarea acțiunii, reclamanții au arătat că sunt angajați pe posturi de specialitate, au invocat dispozițiile art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, ale art. 14 din capitolul II din anexa nr. II la legea-cadru menționată, art. 12 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 și anexa nr. 9 la acest regulament-cadru. Au mai arătat că nu poate fi acceptat refuzul pârâtei de acordare a sporului întemeiat pe neîndeplinirea propriei obligații legale de a solicita expertizarea locurilor de muncă.

24. Pârâta DAS Baia Mare a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. A arătat, în esență, faptul că reclamanții activează în compartimente care nu oferă servicii persoanelor cu handicap psihic sau mintal, astfel cum prevede articolul unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, beneficiază de sporul de condiții deosebite (stres sau risc) în procent de 15% din salariul de bază, acordat personalului din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare sau fără cazare, prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat potrivit legii, altele decât cele prevăzute la punctele I-IX, conform articolul unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, fapt care reiese din actele adiționale la contractele individuale de muncă, depuse deja la dosarul cauzei de către reclamanți. În ceea ce privește sporul de 50%-70% la salariul de bază pentru condiții de muncă deosebit de periculoase, se acordă doar pe baza buletinului de determinare. Aceste drepturi nu se pot acorda retroactiv, dat fiind faptul că nu există o evaluare și o expertizare a posturilor pentru acea perioadă.

Dosarul nr. 1.581/100/2024 (Sesizarea nr. 415/1/2025)

25. Prin *Cererea de chemare în judecată* înregistrată pe rolul Tribunalului Maramureș — Secția I civilă cu nr. 1.581/100/2024, la 14.06.2024, așa cum a fost modificată la 15.11.2024, reclamanții BBB ș.a.m.d. au solicitat, în contradictoriu cu angajatorul DAS Baia Mare, printre altele, obligarea pârâtei la: (i) efectuarea, în termen de 10 zile de la data rămânării definitive a hotărârii, a demersurilor legale pentru expertizarea, de către DSP Maramureș, a locurilor de muncă din cadrul pârâtei; (ii) emiterea actului administrativ privind stabilirea cuantumului sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă conform anexei la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, în termen de 10 zile de la emiterea buletinului de determinare; (iii) plata de despăgubiri reprezentând contravaloarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare în cuantumul ce va fi stabilit de pârâtă conform petiului anterior, în favoarea fiecărui reclamant, începând cu 14.06.2021 și până la pronunțarea unei hotărâri definitive; (iv) plata dobânzii legale penalizatoare aplicate sumelor stabilite cu titlu de despăgubire începând cu 14.06.2021 și până la plata efectivă.

26. Reclamanții au arătat că sunt angajați în conformitate cu prevederile art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017, anexa nr. VIII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”*, și au susținut, cu privire la primul capăt al cererii de chemare în judecată, faptul că pârâta avea obligația de a solicita DSP Maramureș expertizarea locurilor de muncă și emiterea buletinului de determinare prin care să se evidențieze îndeplinirea criteriilor prevăzute de art. 3 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 încă din anul 2017, iar această obligație nu a fost îndeplinită nici până în prezent, încălcându-și astfel obligațiile contractului individual de muncă, în privința părții reglementate a acestuia.

27. Această încălcare a obligației legale a determinat imposibilitatea stabilirii sporului pentru condițiile de muncă și determină și în prezent imposibilitatea stabilirii și recunoașterii, pe cale judecătorească, a acestui drept salarial. În această modalitate, omisiunea pârâtei a produs un prejudiciu reclamanților constând în lipsirea de drepturile salariale constând în contravaloarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare, fiind îndeplinite elementele răspunderii civile patrimoniale reglementate de art. 253 din Codul muncii.

28. Pârâta DSP Baia Mare a formulat *întâmpinare*, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. A arătat că: reclamanții sunt angajați în posturi administrative, nu personal de specialitate, raportat la dispozițiile art. 3 și 4 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, nefiind înregistrate îmbolnăviri profesionale, cazuri de morbiditate, accidente de muncă; nu se impune expertizarea locurilor de muncă; sporul solicitat se acordă numai pe baza buletinului de determinare și nu se acordă retroactiv, dat fiind faptul că nu există o evaluare și o expertizare a posturilor pentru perioada solicitată.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

Dosarul nr. 2.768/100/2023

29. Prin Încheierea de ședință din 4 noiembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: reclamanții fac parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, fiind angajați în cadrul DAS Baia Mare; prin cererea de chemare în judecată ce formează obiectul litigiului se solicită instanței de judecată să dispună obligarea pârâtei angajatoare să efectueze demersurile necesare acordării sporului solicitat prin acțiune, respectiv să se adreseze DSP Maramureș în vederea emiterii buletinului de determinare, precum și obligarea angajatorului la plata sporului pentru condiții periculoase, apreciindu-se că acest drept s-a născut începând cu 9.08.2017, data intrării în vigoare a Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017.

Dosarul nr. 1.295/100/2024

30. Prin Încheierea de ședință din 4 noiembrie 2024, instanța de trimitere a reținut că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: reclamanții fac parte din categoria personalului plătit din fonduri publice, fiind angajați în cadrul DAS Baia Mare; prin cererea de chemare în judecată se solicită instanței să dispună obligarea pârâtei la emiterea actului de stabilire a cuantumului sporului pentru condiții deosebit de periculoase, în condițiile articolului unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, între valoarea de 50% și valoarea de 75% pentru fiecare reclamant, precum și obligarea pârâtei la plata sporului anterior menționat; soluționarea acțiunii depinde de modalitatea de interpretare a modului de aplicare a prevederilor legale anterior menționate, respectiv dacă dispozițiile articolului unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 trebuie interpretate în sensul că angajații sunt îndreptățiți să beneficieze de sporul pentru condiții deosebit de periculoase într-un procent stabilit între 50% și 75% din salariul de bază, în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului; nu a fost identificată practică judiciară care să interpreteze problema de drept, raportat la prevederile legale anterior menționate.

Dosarul nr. 1.581/100/2024

31. Prin Încheierea de ședință din 15 noiembrie 2024, instanța de trimitere a apreciat că sesizarea este admisibilă, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, respectiv: litigiul face parte din categoria proceselor la care face referire art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024; este îndeplinită condiția ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită; Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemelor de drept puse în discuție și aceste chestiuni nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

Dosarul nr. 2.768/100/2023

32. Pârâtul a apreciat că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării este admisibilă, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

33. Părțile nu au formulat puncte de vedere asupra chestiunilor de drept puse în discuție. Instanța de trimitere a reținut că poziția părților transpare din cuprinsul actelor de procedură depuse pe parcursul judecății.

Dosarul nr. 1.295/100/2024

34. În cadrul acestui dosar, părțile au adoptat o poziție identică cu cea prezentată anterior în cadrul Dosarului nr. 2.768/100/2023.

Dosarul nr. 1.581/100/2024

35. Părțile nu au formulat puncte de vedere asupra chestiunilor de drept puse în discuție.

VI. Punctele de vedere ale completurilor care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

Dosarul nr. 2.768/100/2023

36. Instanța de trimitere a apreciat că nu poate fi acordat sporul care face obiectul litigiului, în măsura în care nu se realizează expertizarea locului de muncă și nu se poate identifica fiecare element care duce la nașterea dreptului dedus judecății.

37. Potrivit Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, revine angajatorului obligația de a cuantifica drepturile care fac obiectul prezentului litigiu, iar pentru a avea posibilitatea îndeplinirii acestei obligații, angajatorul trebuie să efectueze demersurile necesare pentru a obține buletinul de determinare, act care se eliberează de DSP Maramureș după expertizarea locului de muncă.

38. În măsura în care nu s-a realizat o astfel de operațiune, nu se poate verifica existența factorilor nocivi care afectează mediul în care angajatul își desfășoară activitatea și, astfel, nu se poate stabili în concret cuantumul acestui spor.

Dosarul nr. 1.295/100/2024

39. Instanța de trimitere a arătat că procedura de evaluare se realizează în conformitate cu prevederile art. 5 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, buletinele de determinare se emit de către direcția de sănătate publică, iar modalitatea de stabilire în concret a sporului se realizează potrivit regulamentului aprobat prin această hotărâre a Guvernului, de către angajator, în baza buletinelor de determinare.

40. Precizează că au fost identificate hotărâri judecătorești prin care a fost obligat angajatorul să stabilească procentul aferent sporului pentru condiții deosebite de muncă, urmând ca angajatorul să stabilească în concret valoarea sporului, iar ulterior să dispună și să efectueze plata drepturilor astfel stabilite, această ultimă obligație fiind consecventă obligației de a stabili sporul care face obiectul prezentului dosar.

Dosarul nr. 1.581/100/2024

41. Instanța de trimitere apreciază că, indubitabil, sporul pentru condiții vătămătoare și periculoase se poate acorda și cuantumul acestuia poate fi stabilit numai în baza buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare, conform dispozițiilor art. 3, art. 4 și art. 5 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, iar angajatorul avea, la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 și a Hotărârii Guvernului nr. 569/2017, obligația legală să efectueze demersurile pentru expertizarea locurilor de muncă chiar dacă se constata de către acesta că nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute de dispozițiile art. 3 din regulamentul sus-menționat și nu s-ar impune expertizarea locurilor de muncă.

42. În ceea ce privește solicitarea reclamanților de obligare a angajatorului la plata sumelor de bani reprezentând sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de la 14.06.2021 și până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, cu titlu de despăgubiri, în temeiul dispozițiilor art. 253 din Codul muncii, tribunalul reține că, în situația în care sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare se poate acorda numai în baza buletinelor de determinare sau expertizare, buletine ce vor constata existența factorilor de risc la momentul determinării/expertizării, fără ca aceste locuri de muncă să fi fost anterior expertizate și fără a se constata existența factorilor de risc și a criteriilor prevăzute de art. 3 din Regulamentul aprobat prin

Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, nu pot fi acordate despăgubiri echivalente sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare cu privire la care nu s-a făcut dovada că există, respectiv că angajații și-au desfășurat activitatea în condiții ce ar justifica acordarea sporului.

43. Instanța de trimitere apreciază că angajații au posibilitatea formulării acțiunii prin care angajatorul să fie obligat să facă demersurile pentru expertizarea locurilor de muncă. În cazul în care nu uzează de această acțiune, reclamanții sunt îndreptățiți la acordarea sporului solicitat numai după emiterea buletinelor de expertizare/determinare a condițiilor periculoase sau vătămătoare de la locul de muncă (în cazul în care se constată astfel de condiții).

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

44. Curțile de apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și Ploiești — Secția I civilă și tribunalele Călărași — Secția civilă, Covasna — Secția civilă și Maramureș — Secția I civilă au transmis hotărâri judecătorești cu privire la chestiunile de drept supuse dezlegării, iar Curtea de Apel Iași — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și tribunalele București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Ilfov, Iași — Secția I civilă și Vaslui au transmis puncte de vedere teoretice asupra acestor chestiuni. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materie și nici nu au comunicat opinii teoretice.

45. Într-o *orientare jurisprudențială unanimă* s-a apreciat, atât în ceea ce privește Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, cât și în ceea ce privește Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, că angajații nu sunt îndreptățiți să beneficieze de sporul pentru condiții de muncă în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului. S-a reținut că: existența buletinului de determinare este o condiție pentru acordarea sporului solicitat, prin urmare acordarea acestor sporuri se face de la data întocmirii buletinelor de determinare prin expertizare; faptul că instanța nu se poate substitui angajatorului în obligația sa de a nominaliza personalul ori de a stabili cuantumul sporului, pe calea unei acțiuni în justiție putându-se solicita obligarea la emiterea actelor necesare valorificării dreptului la sporurile pentru condițiile de muncă; dar și faptul că, în lipsa îndeplinirii obligațiilor, revine instanței atributul dreptului recunoscut de lege.

46. Prin punctele de vedere comunicate, opinia majoritară exprimată este în același sens. S-a arătat că: în lipsa întocmirii buletinului de determinare/expertizare nu pot fi identificați factorii de risc/criteriile prevăzuți/prevăzute de lege, neputând fi stabilit în concret cuantumul sporului pentru condiții de muncă; revine angajatorului obligația de a cuantifica drepturile, iar pentru a avea posibilitatea îndeplinirii acestei obligații, trebuie să efectueze demersurile necesare pentru a obține buletinul de determinare/expertizare. Potrivit opiniei minoritare, angajații sunt îndreptățiți să beneficieze de sporul pentru condiții de muncă, chiar și în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului.

47. *Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* a comunicat faptul că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problemele de drept ce formează obiectul sesizărilor.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

48. Prevederile art. 14 cap. II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 au format obiectul controlului de constituționalitate, fiind pronunțate deciziile Curții Constituționale nr. 663 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 21 ianuarie 2021, nr. 713 din 6 octombrie

2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 4 februarie 2021, și nr. 893 din 16 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 22 februarie 2022, prin care au fost respinse ca inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate, cu motivarea că prevederile legale invocate nu au legătură cu soluționarea cauzei în care a fost invocată excepția, în sensul că nu sunt aplicabile în cauză.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

49. Prin *Decizia nr. 76 din 18 noiembrie 2024*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 13 ianuarie 2025, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a admis, în parte, sesizările conexe formulate de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și de Tribunalul Iași — Secția I civilă în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) din capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale articolului unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit că:

Personalul care își desfășoară activitatea în condiții deosebit de periculoase, prevăzut la articolul unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, salarizat potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, are dreptul la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase de la 50% până la 75% din salariul de bază, prevăzut de art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 și articolul unic pct. I lit. A din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 și Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, obligația stabilirii cuantumului concret al sporului pentru condiții deosebit de periculoase revenind ordonatorului de credite.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

50. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările conexe formulate în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile sunt inadmisibile, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

51. Prezența sesizare a fost formulată în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care au fost prevăzute norme speciale pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal [art. 1 alin. (1)], precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale acestui personal [art. 1 alin. (2)], indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze [art. 1 alin. (3)].

52. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: „(1) *Dacă în cursul judecății proceselor*

prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

53. Dispozițiile acestui act normativ se completează, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu cele ale Codului de procedură civilă.

54. În ceea ce privește sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă prevăd următoarele: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

55. Potrivit art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților.*”

56. În mod diferit de sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept invocate, iar sesizarea poate fi formulată de completurile de judecată investite cu soluționarea cauzei atât în primă instanță, cât și în calea de atac.

57. În raport cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, rezultă că, pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, se impune a fi întrunite cumulativ următoarele condiții de admisibilitate:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

b) obiectul cauzei să fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

d) Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept și aceasta să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

58. Din punct de vedere formal, având în vedere că, potrivit art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dispozițiile acesteia se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, sesizarea se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, precum și punctul de vedere al completului de judecată și punctele de vedere ale părților, conform art. 520 din Codul de procedură civilă.

59. Examinând îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării din prezenta cauză, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și ale art. 520 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că acestea nu sunt îndeplinite cumulativ.

60. Primele două condiții sunt îndeplinite.

61. Cauzele în care au fost formulate sesizările conexe sunt în curs de judecată pe rolul unor completuri de judecată specializate pentru soluționarea cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale din cadrul tribunalelor, care judecă în primă instanță, potrivit art. 95 pct. 4 din Codul de procedură civilă și art. 269 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

62. Obiectul cererilor de chemare în judecată privește stabilirea și plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, reclamantii fiind personal contractual din cadrul DAS Baia Mare, salariați conform dispozițiilor din anexa nr. II — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”* la Legea-cadru nr. 153/2017 (sesizările nr. 2.878/1/2024, 2.880/1/2024), respectiv dispozițiilor din anexa nr. VIII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”* la Legea-cadru nr. 153/2017 (Sesizarea nr. 415/1/2025), astfel că se circumscrie litigiilor privind stabilirea drepturilor de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

63. În ceea ce privește celelalte condiții, având în vedere faptul că procedura sesizării instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul unui proces aflat în desfășurare, admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile este condiționată de existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și care să nu facă nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

64. Problemele ce constituie obiectul prezentei sesizări privesc interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale care prevăd:

— sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă într-un procent de până la 15% din salariul de bază, și anume lit. a) din anexa la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din capitolul II din anexa nr. VIII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”* la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume, dacă angajații sunt îndreptățiți să beneficieze de acest spor în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului (Sesizarea nr. 2.878/1/2024), dacă angajatorul avea obligația expertizării locurilor de muncă, obligația emiterii regulamentului în temeiul căruia să fie stabilit sporul, iar în condițiile în care nu a emis regulamentul, dacă poate fi obligat retroactiv la despăgubiri echivalente sporului în condițiile răspunderii patrimoniale reglementate de art. 253 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii (Sesizarea nr. 415/1/2025);

— sporul pentru condiții deosebit de periculoase de la 50% până la 75% din salariul de bază, și anume articolul unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, potrivit dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din capitolul II din anexa nr. II — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”* la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume, dacă angajații sunt îndreptățiți să beneficieze de spor în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului (Sesizarea nr. 2.880/1/2024).

65. În ceea ce privește condiția ca de lămurirea modului de interpretare și aplicare a acestor dispoziții să depindă soluționarea pe fond a cauzei, aceasta presupune ca problema de drept cu a cărei dezlegare de principiu este sesizată instanța supremă să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei și de natură a produce un efect concret asupra soluției, rolul procedurii privind dezlegarea unei chestiuni de drept fiind acela de a formula un răspuns util, în condițiile existenței unei relații de

dependență între chestiunea de drept dezlegată și soluția ce ar putea fi pronunțată în litigiul în care s-a ivit incidentul.

66. Cu privire la Sesizarea nr. 415/1/2025 este îndeplinită această cerință, în condițiile în care reclamantii au solicitat obligarea pârâtei să efectueze demersurile legale pentru expertizarea locurilor de muncă din cadrul pârâtei, emiterea actului administrativ privind stabilirea cuantumului sporului ulterior emiterii buletinelor de determinare, dar și plata de despăgubiri reprezentând contravaloarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare, începând cu 14.06.2021, iar prin întâmpinarea formulată s-au invocat, printre alte apărări, faptul că nu se impune expertizarea locurilor de muncă, sporul solicitat se acordă numai pe baza buletinului de determinare, nu se acordă retroactiv, dat fiind faptul că nu există o evaluare și o expertizare a posturilor pentru perioada solicitată.

67. Cu privire la sesizările nr. 2.880/1/2024 și nr. 2.878/1/2024 se observă faptul că reclamantii au solicitat obligarea pârâtei să efectueze demersurile necesare pentru acordarea sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, emiterea buletinelor de determinare sau expertizare a locurilor de muncă, plata acestui spor, în conformitate cu prevederile Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, începând cu 9.08.2017, respectiv obligarea pârâtei la emiterea actului privind stabilirea sporului pentru condiții deosebit de periculoase în condițiile articolului unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, plata sporului începând cu 16.05.2021, iar din perspectiva apărărilor pârâtelor din fiecare sesizare, există o legătură cu soluționarea cauzei în condițiile în care vor fi înlăturate apărățile acestora privind faptul că reclamantii beneficiază de sporul pentru condiții deosebite (stres sau risc) de până la 15% aplicat la salariul de bază în temeiul prevederilor articolului unic pct. V lit. D din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 și nu pot beneficia cumulativ de cele două tipuri de sporuri prevăzute pentru două familii ocupaționale de funcții bugetare diferite, „Administrație” și „Sănătate și asistență socială” (Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, respectiv Hotărârea Guvernului nr. 153/2018), respectiv faptul că reclamantii activează în compartimente care nu oferă servicii persoanelor cu handicap psihic sau mintal, astfel cum prevede articolul unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, beneficiază de sporul de condiții deosebite (stres sau risc) în procent de 15% din salariul de bază, acordat personalului din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică/servicii sociale, cu cazare sau fără cazare, prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat potrivit legii, altele decât cele prevăzute la punctele I-IX, conform pct. V lit. D din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018.

68. Faptul că de problema de drept depinde soluționarea cauzei nu este suficient însă pentru a se constata admisibilitatea sesizării, din perspectiva existenței unei chestiuni de drept, în sensul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

69. Deși dispozițiile noului act normativ, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, și cele art. 519 din Codul de procedură civilă nu definesc sintagma „chestiune de drept”, în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în aplicarea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că aceasta trebuie să fie o problemă de drept reală, în sensul că norma de drept disputată este îndoielnică, lacunară sau neclară, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, din cauză că textul de lege este incomplet sau nu este corelat cu alte dispoziții legale (Decizia nr. 52 din 3 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 26 septembrie 2017; Decizia nr. 24 din 2 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 25 iunie 2020, paragraful 67).

70. Procedura hotărârii prealabile vizează rezolvarea de principiu a unei probleme de drept reale, esențiale și controversate, care se impune cu evidență a fi lămurită și care prezintă o dificultate în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării, având menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare.

71. Stabilirea unui anume grad de dificultate, ca o condiție a admisibilității, este absolut necesară pentru a se verifica dacă instanței supreme i se solicită o dezlegare de principiu a unei veritabile probleme de drept, astfel cum impun dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, sau este chemată, în fapt, să soluționeze o simplă problemă de interpretare a unor dispoziții legale sau chiar litigiul în cauză.

72. Pentru a stabili existența unei chestiuni de drept, dacă se urmărește o dezlegare de principiu a unor probleme de drept reale, rezultate din dispoziții normative care pot primi interpretări diferite prin hotărâri judecătorești, sau dacă se urmărește, în fapt, să se soluționeze o simplă problemă de interpretare a unor dispoziții legale sau chiar litigiul în cauză, sunt relevante considerentele care au determinat instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție.

73. În acest scop, dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă, care se aplică în completarea celor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, astfel cum prevăd chiar dispozițiile art. 4 din acest din urmă act normativ, stabilesc ca în încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție să se regăsească motivele care susțin admisibilitatea sesizării, prin care să se argumenteze în concret necesitatea pronunțării hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și punctul de vedere al completului de judecată. Exprimarea punctului de vedere al instanței de trimitere contribuie, de asemenea, la a se stabili inclusiv dacă sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării.

74. Considerentele expuse de instanțele de trimitere au în vedere exclusiv incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, față de obiectul cererilor de chemare în judecată, faptul că soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, fără a fi menționate motivele care susțin admisibilitatea sesizării, prezentarea modului diferit în care normele de drept îndoelnice, lacunare sau neclare pot fi interpretate și în ce măsură aceasta depășește obligația instanței investite cu soluționarea cauzei să interpreteze și să aplice legea în vederea soluționării litigiului.

75. Este esențial de observat, însă, faptul că simpla intrare în vigoare a acestei ordonanțe de urgență nu justifică admisibilitatea sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, dispozițiile art. 2 alin. (1) din acest normativ referindu-se, similar art. 519 din Codul de procedură civilă, la existența unei „chestiuni de drept”. De asemenea, este necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept și aceasta să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

76. În ceea ce privește Sesizarea nr. 2.880/1/2024, referitoare la dispozițiile articolului unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, interpretarea acestora a fost realizată, cu caracter obligatoriu, prin Decizia nr. 76 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 13 ianuarie 2025.

77. În considerentele acestei decizii, instanța supremă a reținut, în esență, următoarele considerente, relevante și pentru prezenta sesizare:

„111. Salarizarea fiind reglementată pe familii ocupaționale și categorii de funcții, pentru categoriile de personal cu privire la care încadrarea și salarizarea se realizează în baza anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, care privește Familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație», se acordă sporurile prevăzute de anexa nr. VIII, corespunzătoare acestei familii ocupaționale, aplicarea dispozițiilor privind salarizarea prevăzute în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru

Familia ocupațională de funcții bugetare «Sănătate și asistență socială» neputând fi extinsă, în lipsa unor dispoziții exprese, pentru alte categorii de personal în afara celor prevăzute de lege.

112. Stabilirea drepturilor salariale, inclusiv a sporurilor pentru condiții de muncă, se realizează cu aplicarea dispozițiilor art. 9, 12, 23 și 24 din Legea-cadru nr. 153/2017, conform reîncadrării pe funcții, în baza criteriului domeniului de activitate, corespunzător familiilor ocupaționale de funcții bugetare, astfel cum sunt prevăzute în anexele nr. I-IX. Dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 nu permit aplicarea prevederilor stabilite pentru o familie ocupațională personalului salarizat încadrat într-o altă familie ocupațională. (...)»

114. În ceea ce privește problema de drept privind dreptul personalului la acordarea sporului pentru condiții deosebit de periculoase și caracterul obligatoriu sau facultativ al acordării acestuia, aceasta este determinată de sintagma «pot fi acordate» din dispozițiile art. 14 alin. (1) lit. a) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017. (...)»

116. Sintagma «pot fi acordate» are în vedere faptul că prin dispoziția legală sunt prevăzute mai multe categorii de sporuri, care se acordă, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, în unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare. Textul de lege vizează toți destinatarii normei, potențiali beneficiari ai sporurilor pentru condiții de muncă, însă acordarea unui spor implică îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru acordarea acestuia.

117. În contextul dispozițiilor legale menționate, pentru acordarea sporurilor pentru condiții de muncă este necesară îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute de legea-cadru, precum și a celor prevăzute de regulamentul-cadru emis pentru punerea în aplicare a dispozițiilor din legea-cadru privind acordarea sporurilor. Norma legală prevede explicit «cu respectarea prevederilor legale», ceea ce conduce la concluzia că, atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege și regulamentul-cadru, se impune acordarea sporurilor pentru condiții de muncă.

118. În situația în care sunt îndeplinite aceste condiții, regulamentul-cadru prevede că personalul «beneficiază», sporul «se acordă», «se stabilește». (...)»

122. În conformitate cu aceste prevederi (...) revine ordonatorului de credite, cu respectarea acestora, obligația să stabilească mărimea concretă a sporului. Instanța de judecată nu poate proceda la stabilirea unui quantum concret al sporului, ci poate doar să cenzureze refuzul nejustificat al ordonatorului de credite de acordare a sporului în limitele reglementate și să stabilească în sarcina acestuia obligații specifice pentru determinarea cuantumului concret, în conformitate cu dispozițiile care prevăd acordarea sporului din Legea-cadru nr. 153/2017 și Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018. (...)»

124. În condițiile în care sporul pentru condiții deosebit de periculoase nu este reglementat într-un quantum fix, însă sunt stabilite limita minimă și limita maximă, iar personalul prevăzut de lege are dreptul la spor din momentul îndeplinirii condițiilor specifice prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017, precum și a celor prevăzute de regulamentul-cadru emis pentru punerea în aplicare a dispozițiilor care prevăd acordarea sporului, legea conferă ordonatorului de credite un drept de apreciere pentru determinarea mărimii concrete a sporului, însă dreptului ordonatorului de credite îi corespunde obligația corelativă de a-l exercita cu respectarea prevederilor legale.

125. Pentru aceste motive se constată că ordonatorul de credite are obligația stabilirii cuantumului concret al sporului pentru condiții deosebit de periculoase, în limitele și în conformitate cu prevederile din Legea-cadru nr. 153/2017 și Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018. (...)»

129. Expertizarea locurilor de muncă este obligatorie la nivelul fiecărui ordonator de credite, potrivit alin. (11) din art. 5 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului

nr. 153/2018, iar de la data intrării în vigoare a acestuia, conform art. 16, ordonatorii de credite au obligația să solicite autorităților abilitate eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă, aceste autorități au obligația de a le elibera în termen de maximum 90 de zile de la data solicitării, iar până la eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă rămân în vigoare buletinele existente. (...)

131. Având în vedere cele prezentate, rezultă concluzia că, deși în anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, în articolul unic pct. I lit. A, privind sporul de la 50% până la 75% pentru condiții deosebit de periculoase, nu se menționează buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, condiția referitoare la stabilirea sporului în baza acestora rezultă atât din dispozițiile art. 14 alin. (2) capitolul II din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, cât și din cele ale art. 5, 7 și 16 din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, potrivit cărora sporul pentru condiții deosebit de periculoase, condiții periculoase și condiții periculoase sau vătămătoare de muncă se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare a locurilor de muncă, expertizarea locurilor de muncă este obligatorie la nivelul fiecărui ordonator de credite, de la data intrării în vigoare a regulamentului-cadru, ordonatorii de credite având obligația să solicite autorităților abilitate în acest sens eliberarea buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă. (...)

78. Dezlegarea dată problemelor de drept prin această decizie, pronunțată în cadrul mecanismului de unificare a practicii judiciare, în sensul că sporul pentru condiții deosebit de periculoase, prevăzut de articolul unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, se acordă în baza buletinelor de determinare sau, după caz, expertizare a locurilor de muncă, expertizarea locurilor de muncă fiind obligatorie, de la data intrării în vigoare a regulamentului-cadru, la nivelul fiecărui ordonator de credite, care are un drept de apreciere pentru determinarea mărimii concrete a sporului, însă are obligația stabilirii cuantumului concret al sporului pentru condiții deosebit de periculoase, iar instanța de judecată nu poate proceda la stabilirea unui cuantum concret al sporului, ci poate doar să cenzureze refuzul nejustificat al ordonatorului de credite de acordare a sporului în limitele reglementate și să stabilească în sarcina acestuia obligații specifice pentru determinarea cuantumului concret, în conformitate cu dispozițiile care prevăd acordarea sporului din Legea-cadru nr. 153/2017 și Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, este obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

79. Față de cele reținute, statuarea de principiu, cu caracter obligatoriu, prin decizia menționată, cu privire la chestiuni de drept identice celor din Sesizarea nr. 2.880/1/2024, referitoare la sporul pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de articolul unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, conduce la concluzia inadmisibilității sesizării, pentru neîndeplinirea condiției referitoare la existența unei chestiuni de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat.

80. În ceea ce privește celelalte două sesizări, instanțele de trimitere nu au motivat admisibilitatea sesizării din perspectiva existenței unei chestiuni de drept în sensul dispozițiilor legale care reglementează procedura hotărârii prealabile și nu au invocat argumente pentru care există o dificultate reală de interpretare, care să justifice o dezlegare de principiu de către instanța supremă. Mai mult, au prezentat în încheierea de sesizare puncte de vedere motivate cu privire la problemele de drept, iar argumentele expuse nu indică o eventuală necorelare a dispozițiilor legale și nu evidențiază elemente din care să rezulte neclaritatea sau caracterul echivoc al textelor de lege a căror interpretare se solicită.

81. Dificultatea de interpretare a dispozițiilor legale nu rezultă nici din jurisprudența instanțelor naționale, care nu au comunicat interpretări divergente și reflectă faptul că prevederile legale sunt clare, nefiind îndeplinite cerințele necesare pentru a se concluziona asupra existenței unei probleme de drept soluționate neunitar sau asupra riscului apariției unei practici neunitare, astfel că nu se justifică intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile; interpretarea contrară a fost exprimată în cadrul unei opinii teoretice izolate și nu a fost reflectată de jurisprudență.

82. Dispozițiile legale a căror interpretare se solicită, cu privire la sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă într-un procent de până la 15% din salariul de bază, prevăzut de anexa la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) și alin. (2) capitolul II din anexa nr. VIII — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”* la Legea-cadru nr. 153/2017, sunt similare celor privind sporul pentru condiții deosebit de periculoase de la 50% până la 75% din salariul de bază, prevăzut de articolul unic pct. I lit. A subpct. 1 din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, potrivit dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. a) și alin. (2) capitolul II din anexa nr. II — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”* la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acordarea sporului pe baza rezultatelor buletinelor de determinare sau, după caz, de expertizare a locurilor de muncă, aprobarea de către ordonatorul de credite, la fel și problemele de drept solicitate a fi dezlegate.

83. Or, dispozițiile similare din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 au fost interpretate cu caracter obligatoriu prin Decizia nr. 76 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 13 ianuarie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, obligatorie de la data publicării.

84. Având în vedere că reglementările sunt similare, deși aceste dezlegări se referă la dispoziții din Regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018 pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, sunt aplicabile și dispozițiilor din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017 pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, raționamentul juridic și argumentele care au stat la baza acestuia fiind aplicabile *mutatis mutandis* și în legătură cu problemele de drept din prezentele sesizări, pentru identitate de rațiune păstrându-și valabilitatea reperele de analiză stabilite prin decizia menționată, astfel că, având în vedere aspectele dezlegate, nu se justifică intervenția suplimentară a Înaltei Curți de Casație și Justiție, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile.

85. Decizia obligatorie menționată, pronunțată în cadrul mecanismului de unificare a practicii judiciare, prezintă repere relevante și concrete de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale similare celor cu privire la care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile, pe care instanțele naționale trebuie să le aibă în vedere, revenind acestora interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării cauzei, în raport cu situația de fapt și circumstanțele proprii fiecărui litigiu.

86. În ceea ce privește problema referitoare la plata de despăgubiri echivalente sporului, în condițiile răspunderii patrimoniale reglementate de art. 253 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii (Sesizarea nr. 415/1/2025), nu este pusă în discuție interpretarea unei norme de drept, ci existența sau inexistența dreptului reclamantilor la aceste despăgubiri, vizează aplicarea legii la situațiile de fapt deduse judecății, astfel cum acestea trebuie stabilite prin probatoriu administrat, soluționarea fondului cererilor de chemare în judecată nefiind susceptibilă de a face obiectul unor dezlegări în drept de principiu, ceea ce se urmărește fiind, de fapt, în contextul particular al cauzei, stabilirea efectivă a soluției ce urmează a fi

adoptată de instanța de trimitere. Aplicarea legii în scopul soluționării unei cauze, în raport cu situația de fapt și circumstanțele proprii fiecărui litigiu, corespunzător poziției procesuale adoptate de părțile litigiului, revine instanței de judecată învestite cu soluționarea cauzei.

87. Pentru aceste motive, nefiind îndeplinite cerințele de admisibilitate privind existența unor chestiuni de drept care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și ale art. 520 din Codul de procedură civilă, se impune respingerea sesizărilor ca inadmisibile.

88. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile sesizările conexe formulate de Tribunalul Maramureș — Secția I civilă în dosarele nr. 2.768/100/2023, nr. 1.295/100/2024 și nr. 1.581/100/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

Dacă prevederile anexei la Regulamentul privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică locală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 569/2017, prin raportare la prevederile art. 4 din regulament, trebuie interpretate în sensul că angajații sunt îndreptățiți să beneficieze de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare într-un procent de 15% din salariul de bază, în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului?

Dacă prevederile articolului unic pct. I lit. A subpct. I din anexa nr. 9 la Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a condițiilor de acordare a acestuia, pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și asistență socială”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 153/2018, trebuie interpretate în sensul că angajații sunt îndreptățiți să beneficieze de sporul pentru condiții deosebit de periculoase într-un procent stabilit între 50% și 75% din salariul de bază, în situația în care angajatorul nu a demarat procedura de evaluare a locului de muncă și nu a stabilit în concret valoarea sporului? și, respectiv:

Dacă pârâta Direcția de asistență socială avea obligația expertizării locurilor de muncă ocupate de reclamânți, posturi administrative: șef birou, consilier vocațional, inspector de specialitate în administrația publică, analist piața muncii, muncitor III și muncitor IV — bucătar, șef serviciu instituție publică.

Dacă pârâta Direcția de asistență socială are obligația emiterii regulamentului în temeiul căruia să fie stabilit, pentru funcțiile ocupate de reclamânți, sporul pentru condiții periculoase raportat la dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, anexa nr. VIII — Reglementări specifice personalului încadrat pe bază de contract individual de muncă — personal contractual în administrația publică și ale Hotărârii Guvernului nr. 569/2017.

În condițiile în care pârâta nu a emis regulamentul privind stabilirea și acordarea sporului pentru condiții periculoase, în ipoteza în care avea această obligație încă de la intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, dacă aceasta poate fi obligată retroactiv la despăgubiri echivalente sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare în condițiile răspunderii patrimoniale reglementate de art. 253 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

